

առթեանց երևոյթներէն . ստուգութիւնն այն է որ կրօնի հոգը իրեն արժանի տեղը չունի այսօր պատասխանատու Մարմիններու մտադրադութեանց մէջ :

Թողլով բազում ուրիշ պարագաներ , և մեր ակնարկը դարձնելով միայն դէպի վարժարանները , տխրութեամբ պիտի հաստատենք թէ կրօնի դասը եթէ ոչ ամէնէն արհամարհուած այլ դէթ անաւագուած դիրքի մը վրայ կը դնուի մեր դպրոցներու թէ՛ ծրագրի և թէ՛ ժամանակացոյցի գլուխներուն մէջ : Իբրեւ ուսում՝ չի ներկայացներ անիկա մեծ արժէք , հարկաւորապէս ընդլայնուած չըլլալով նախ նիւթը , և յետոյ ճշգրիտ ուղղութեան մը վրայ լարուած չըլլալով դասաւանդութեան մեթոտը :

Պիտի չկրնանք հոս մանրամասնութեանց մէջ մտնել այս՝ ինչպէս նաև ուսուցիչներու և դասագիրքերու և յարակից ուրիշ հանգամանքներու վերաբերմամբ , յաջորդ յօդուածի մը թողլով անոնց աւելի հանգամանօրէն նկատառում մը . բայց չենք կրնար վերջացնել այս տողերը առանց չեշտելու թէ բուն կրօնական կեանքը կրնայ մտահոգիչ կացութեան մը վերածուիլ մեր մէջ հետզհետէ զլիաւորապէս այն պատճառաւ որ նոր սերունդին դաստիարակութեան գործին մէջ , դպրոցներէն ներս կամ դուրս , կրօնական կրթութեան չէ ընծայուած ու շաղկապութիւնն ու խնամքը , բան մը՝ որուն ամենէն աւելի մտադիր պէտք է լինին անոնք որ կոչում և պաշտօն ունին վարելու դաստիարակութեան գործը և հսկելու ազգին բարոյական կեանքին վրայ :

ՔԱՂՅՐ ՄԱՆԸ

Ա

Տերելի մը վրայ վրսիս ,
Խոր գիւեհուան մէջ ի քուն ,
Կը պըսպըղար շաղի շիք մ' ,
Արեգակէն շաւ հեռուն :

« Պիտի չկրնամ , ա՛խ , երբեք ,
Բռնկած շողէ մը բոսոր ,
Արհամարհուած կաթիլս հէք ,
Տեսնել ծագող իմ աղուր : »

Ու հրելով ստուերը սեղմ ,
Սաղարթէն դուրս ելաւ մեղմ .
Ծագեց արեւն երբ աչիւն :

Անդ լոյսէն մահացած ,
Սլացաւ , շողի օդայած ,
Շողի մը մէջ՝ դէպ երկին :

Թրգ . Թ . Ե . Գ .

15 հոկտ . 1931 , Գահիրէ

Բ

Այդ կաթիլին պէս զովուն ,
Աղամանդին պէս այդ լոյծ ,
Քեզ կը կանչեմ , լոյս անհուն .
Ե՛լ երկիմէն անմասոյց :

Խոնջ՝ ըստուերէն մրցամուայ ,
Դարձած եմ հեռ խրտաւանդ .
Սրբիս՝ շողերդ լուսափայ
Թող նրբուէ՛ անբրթիք :

Իմ դիմս , իմ կրօնս ես դուն զորդ ,
Ճառագայթիդ ներքեւ յորդ ,
Ճրմարտութիւն , կ'իյնամ զոն :

Ճրմարտին ծանր է տեսնել ,
Գիտեմ տեսնելն է հիւծել ,
Ինչ փոյք , աչք իմ , դիտէ զոն :

J. M. GUYAU